

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
"Доста је било"
Датум 08.12.2017. г.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 13. 12. 2017

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
0102	4118		

114

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 68, члана 150. став 1. и члана 192. став 2. Пословника Народне скупштине, подносим Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања порекла новца којим је министар одбране Александар Вулин купио стан у Београду са предлогом да се одлука о образовању Анкетног одбора донесе у редовном поступку.

**НАРОДНИ ПОСЛАНИК
САША РАДУЛОВИЋ**

Sasha Radulovic Sam

.....

ПРЕДЛОГ

На основу члана 8. став 1. Закона о народној скупштини („Службени гласник РС“ број 9/10) и члана 68. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“ број 20/12 – пречишћени текст)

Народна скупштина Републике Србије, на..... седници заседања у 2017. години, одржаној..... 2017. године, донела је

ОДЛУКУ

о образовању Анкетног одбора ради утврђивања порекла новца којим је министар одбране Александар Вулин купио стан у Београду.

1. Образује се Анкетни одбор ради утврђивања порекла новца којим је министар одбране Александар Вулин купио стан у Београду.
2. Анкетни одбор чини по један народни посланик из сваке посланичке групе у Народној скупштини, на предлог посланичке групе.
Посланичка група одређује народног посланика за члана Анкетног одбора у року од седам дана од дана ступања на снагу ове одлуке.
Анкетни одбор је конституисан и сматраће се да ради у пуном саставу око више од половине свих посланичких група у Народној скупштини има свог представника у Анкетном одбору.
3. Прву седницу Анкетног одбора сазива председник Народне скупштине.
До избора председника Анкетног одбора првој седници председава најстарији присутни члан Анкетног одбора.
Анкетни одбор на првој седници бира, из реда својих чланова, председника и заменика председника Анкетног одбора.
4. Задатак Анкетног одбора је да утврди порекло новца којим је министар одбране Александар Вулин купио непокретност - стан у Београду површине 107м² и гаражно место, у улици Гајева, за купопродајну цену од 244.620 ЕУР, при чему приликом пријаве имовине Агенцији за борбу против корупције за више од 200.000 ЕУР од купопродајне цене стана министар није успео да образложи порекло новца и с тим у вези:
 - утврди тачност података из пријаве имовине коју је министар одбране Александар Вулин упутио Агенцији за борбу против корупције;
 - анализира извештај Агенције за борбу против корупције о куповини предметног стана, поднешена кривична пријава и поступање тужилаштва по њој;
 - испита посао који је Александар Вулин закључио, док је био на функцији директора Канцеларије за КиМ, а који се односио на набавку и постављање камера на територији Косовске Митровице у вредности од милион еура, закључен по хитном поступку, без тендера;

- утврди да ли постоје основи сумње да је Александар Вулин извршио конверзију имовине, са знањем да имовина потиче од криминалне делатности, у намери да се прикрије или лажно прикаже незаконито порекло имовине, чиме би учинио кривично дело прање новца;
 - испита да ли је и на који начин вршен политички притисак или друга врста недозвољеног утицаја на тужиоца Тужилаштва за организовани криминал Младена Ненадића и Прво основно тужилаштво, који су одустали од кривичног гоњења Александра Вулина због спорних послова и потенцијалног прања новца, а да притом нису предузели уобичајене и Законом о кривичном поступку предвиђене истражне радње, па чак ни саслушали пријављеног;
 - испита тврдње Александра Вулина о пореклу новца који је наводно позајмио од тетке из Канаде, и уносио 22 пута у износима нижим од 10.000 евра како не би пријављивао унете износе надлежним царинским органима;
5. Анкетни одбор има право да тражи од државних органа и организација, и то Агенције за борбу против корупције, Тужилаштва за организовани криминал, Управе царине и Управе за спречавање прања новца податке и других, решења и остала документа, као и да узима изјаве од појединаца која су му потребна за извршење задатака укључујући и изјаве и податке од министра Александра Вулина;
 6. Представници државних органа и организација и министар Александар Вулин, дужни су да се одазову позиву анкетног одбора и да дају истините изјаве, податке, исправе и обавештења;
 7. Анкетни одбор је дужан да задатак изврши у року од 120 дана од дана конституисања Анкетног одбора.
Анкетни одбор је дужан да поднесе Народној скупштини о извештај са предлогом мера у року из става 1. ове тачке.
Анкетни одбор престаје са радом даном одлучивања о његовом извештају на седници Народне скупштине.
 8. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

РС Број————

У Београду, 08.12.2017.. године

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ПРЕДСЕДНИК,
Маја Гојковић, с.р.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Правни основ за доношење одлуке

Правни основ за доношење ове одлуке је члан 99. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије којим је прописано да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије, члан 8. став 1. Закона о Народној скупштини којим је прописано да Народна скупштина између осталог доноси и одлуку и члан 68. Пословника Народне скупштине, којим је прописано да Народна скупштина образује анкетни одбор ради сагледавања стања у одређеној области и утврђивања чињеница о појединим појавама или догађајима и да се одлуком о образовању анкетног одбора утврђује састав и задатак одбора, као и рок за његово извршење са обавезом да се Народној скупштини поднесе извештај са предлогом мера.

II. Разлози за доношење одлуке

Овом одлуком предлаже се образовање Анкетног одбора ради утврђивања порекла новца којим је министар одбране Александар Вулин купио стан у Београду, као и могућим незаконитим радњама које су претходиле стицању предметног стана и одустајању тужилаштва од кривичног гоњења министра за евентуално кривично дело.

Александар Вулин и његова супруга Наташа купили су у јулу 2012. трособан стан у једној од модерних зграда које су у то време изграђене на Звездари, у ширем центру Београда. Та година била је нарочито успешна за Вулина. Српска напредна странка у мају је добила изборе, а његов Покрет социјалиста је, захваљујући коалицији са најјачом странком, постао део власти.

Вулину је припало посланичко место, а убрзо је именован за директора Канцеларије за Косово и Метохију. У наредних неколико година напредовао је и постао министар. Један је од најлојалнијих сарадника председника Србије Александра Вучића. Након што је преузео функцију, Вулин је по закону био обавезан да пријави имовину и приходе Агенцији за борбу против корупције – укључујући и нови стан.

Осим што је утврдила да Вулин није имао легално стечен новац за куповину, Агенција је открила и бројне друге нелогичности. Вулин се бранио достављајући Агенцији непотписане изјаве и друге сумњиве доказе, износећи две различите верзије како је дошао до новца за стан. Његова одбрана само је још више продубила сумњу Агенције чији је утисак био да министар крије истину о куповини некретнине. Додатне провере које је ова институција обавила показале су да Вулинове приче не стоје. Агенција је о томе сачинила извештај и проследила га Тужилаштву за организовани криминал сумњајући да је Вулин умешан у неко кривично дело. Управо ова некретнина на њега ће бацити сумњу две године касније, када Агенција буде проверавала податке које јој је доставио.

Агенција је извештај чувала у тајности. Тек након жалбе упућене поверенику Родољубу Шабићу и његове интервенције, доспео је у руке новинара КРИК-а и јавности.

Новинари су упутили позив за интервју министру Вулину преко његове службе за односе са јавношћу, али до објављивања приче нису добили никакав одговор.

Стан од 107 квадрата са паркинг местом супружнике је коштао 244.620 евра, пише у уговору до којег су новинари КРИК-а дошли током истраживања имовине политичара. Прву рату од 40.000 евра Вулини су, према уговору, исплатили у октобру 2011, а остатак је требало да исплате до краја септембра 2012. године.

Једина некретнина коју је Вулин поседовао пре ове, како је раније открио КРИК, био је једнособан стан у Новом Саду. Тај стан је 2010. године, под неразјашњеним околностима, добио на поклон од судије Олгице Милошевић, а две године касније продао га је рођеном брату за 38.000 евра. Вулин је Агенцији навео да је стан на Звездари платио од продаје имовине, међутим, износ који је добио од брата није могао да покрије ни прву рату новог стана. То је приметила и Агенција, па је тадашња директорка Татјана Бабић затражила од Вулина да објасни како је финансирао куповину.

Овај пут, министар је променио причу и дао другачије објашњење. Рекао је да су он и супруга позајмили 205.000 евра од њене тетке из Канаде. Као доказ, предао је признаницу с потписом његове супруге Наташе на којој је писало да је примила новац и да је рок за враћање десет година. Потписа тетке из Канаде, међутим, није било.

Ни ово објашњење није уверило Агенцију да Вулин говори истину. Уколико је стварно узео позајмицу од супругине тетке, по закону је био обавезан да и тај дуг пријави – што није урадио.

Навео је да је стан у потпуности исплатио дан након овере уговора. Као доказ доставио је још једну признаницу, али ни овај документ није био у потпуности валидан. На њој се налазио потпис продавца стана који живи у Марбељи у Шпанији, али је недостајао број рачуна на који је Вулин уплатио новац. Његове непотпуне и неусаглашене изјаве биле су сумњиве Агенцији, па се упустила у даље провере. Директорка Бабић обратила се Царини и Управи за спречавање прања новца.

Информације које су стигле срушиле су Вулиново објашњење – по други пут.

Да је неко у земљу унео 205.000 евра у кешу, то не би могло да прође незапажено. По закону је дозвољено да се преко границе непријављено пренесе максимално 10.000 евра, а за сваки већи износ мора да се обавести царина и да се објасни порекло новца. Агенција је закључила да не постоји валидна документација о плаћању стана и наводној позајмици. Не постоји, међутим, забележен податак да је било ко од супружника Вулин, као ни тетка из Канаде, унео новац у Србију. Ни Управа за спречавање прања новца која

евидентира новчане трансакције није пронашла да је на њихове или рачун продавца стана уплаћен поменути износ, пише у извештају. Агенцији је било сумњиво и то што продавац стана живи у Марбелњи – шпанском граду познатом по сумњивим новчаним трансакцијама. У извештају који је достављен КРИК-у прикривено је име особе која је Вулину продала стан.

„Све и да је тачно“, наводи Бабић у извештају, „да је позајмљеним новцем купљен стан, поставља се питање начина, односно платежне могућности њега и његове супруге да тај новац врате имајући у виду висину њихових законитих и пријављених примања.“

Извештај у којем је изразила сумњу да је Вулин починио неко кривично дело Агенција је у децембру 2015. послала Тужилаштву за организовани криминал.

У вези са овим околностима, Агенција је подсетила тужилаштво на писања медија о послу који је Вулин склопио као директор Канцеларије за Косово и Метохију. Он је одобрио набавку и постављање камера у Косовској Митровици у вредности од скоро милион евра. „Посао је додељен по хитном поступку без тендера привредном друштву 'DBS Konsel security service' чији је власник пријатељ Александра Вулина“, пише Агенција и додаје да је износ плаћен унапред, а да се не зна колико је камера постављено.

Само недељу дана након што је извештај Агенције стигао у Тужилаштво за организовани криминал, на чело ове институције дошао је адвокат Младен Ненадић. Владајућа већина га је изгласала у скупштини. Поступак је затим био „у фиоци“ скоро две године јер је, како је навело тужилаштво, полиција игнорисала њихове захтеве.

Почетком јула, међутим, након што су КРИК и Инсајдер објавили вест да постоји поступак против Вулина, Тужилаштво за организовани криминал га је брзо окончало. Саопштило је да нема доказа да је Вулин починио било које кривично дело из њихове надлежности.

„Прикупљени подаци не указују на основ сумње да се у радњама Александра Вулина стичу битни елементи кривичног дела злоупотреба службеног положаја и примање мита“, пише у одговору тужилаштва.

Случај је пребачен Првом основном тужилаштву које је проверавало само да ли је Вулин пријавио имовину Агенцији. С обзиром на то да је стан пријављен када је купљен, и ово тужилаштво је одбацило пријаву против Вулина и средином августа затворило случај.

Спорно порекло новца сваког ко се бави политиком мора бити проверено. Народна скупштина је последња институција која може и мора да испита све спорне радње министра. Изјаве којима су други политички актери покушавали да оправдају Александра Вулина полут оних да “није битно како је стекао новац ако није ништа украо као члан Владе него пре тога” и сличне изјаве још више продубљују сумњу у незаконитост радњи.

Народна скупштина треба да искористи свој ауторитет и своја уставна овлашћења и да кроз анкетни одбор утврди све чињенице како би се ова афера расветлила, а након тога покренули поступци ради утврђивања одговорности свих учесника.

III. Објашњење основних правних института и појединачних решења

Анкетни одбор се образује из реда народних посланика, представника посланичких група у Народној скупштини. Посланичке група, у складу са предложеном одлуком, треба да одреди представника за члана Анкетног одбора, у року од седам дана од дана конституисања Анкетног одбора. Анкетни одбор се сматра конституисаним када више од половине од укупног броја посланичких група одреди своје представнике за чланове Анкетног одбора.

Задатак Анкетног одбора је наведен у разлозима за доношење ове одлуке.

Анкетни одбор треба да изврши задатак у року који је предвиђен овом одлуком. У истом року Анкетни одбор је дужан да поднесе извештај Народној скупштини са предлогом мера.

Анкетни одбор престаје са радом даном одлучивања о његовом извештају на седници Народне скупштине.

IV. Процена финансијских средстава потребних за спровођење ове одлуке

За спровођење ове одлуке није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.